

Teist wiisi juhhatas mele kallis Jummal
omma ustawa ümmardaja, Torri Siido Ja-
kobi, kesle-naese Anne, Koimula Küllas, ja
Lormo Rihhelkonnast. Esamma lahke, tän-
nolik, heamel-iline, ja allandlik naene elas
kohhessa kümmead aasta hea terwise sees, ja
monned päwad enne kui ta surri, joudis tem-
ma weel jalgsi Kirrikumiana, et kül ep ol-
nud hea ilm. Koks päwa enne kui õnnis-
teggia tedda korristas, olli ta läinud ühhe
ommoist minniaist karsma, kes lapse wae-
was olli, ning olli tedda truiste altnud.
Temma mees armastas tedda wägga, agga
ta olli ka armastusse wäart perreemna, ab-
dikasa, ja lasteemna. Ta olli joudsaw ja
usstin omma me st, ommad lopted, ja nabrid
lahke ja helde Süddamega armastama ja rõ-
mustama. Ta rälis ikka rõmoga, kuidä tem-
ma õnnis mees ühhes nouus olli olnud tem-
maga maja-piddamisse ja laste-kaswatamis-
se tö jures. Kül, ütles ta, läks monnikord
Süd:

Südda halledaks, kui perre-issa lapsi wit-
sadega peksis, ja et minna kül ei lausunud
sannagi sest, laste ehk perre-rahwa kuuldes;
siiski pallusin ma tedda, kui üks ollime, et
ta laste peäle piddi armo heitma, agga ta
wastas minnule: Morikenne! wallatuma ja
fergemelelisse lastega peap wannem kannata-
ma, agga kangekaelne ja sannakuulmatta laps
peap kangeste nuhheltud sama wiisiga, et ta
ei sa emmale mele härmiks, ning et issa
saap rõmo temmast nähha.

Se feiqe armsam assi, mis sest waggast
Koimula Annest tulleb öölda, on se, et tem-
ma truiste Jummalä sanna õppetuse järrel
ellas, mis temma kirriko läks kuulma, ja
mis temma majas liikus. Sest ta ütles: Mis
maksab keik kirriko kätminne ja keik Jum-
malä sanna õpetus, kui ma sedda ütspäi-
nis kõrwadega kuten, ja kui minna ep olle-
nenda kui ta õpetap, ustaw, kassin, alland-
lik, ja armolinne? kuidä woia ma ihalda-
da,